

I tro på Jesus Kristus - i efterfølgelse i hverdagslivet

MANDAG: I syndsbekendelse og tilgivelse Matt 16,15-19; Rom 10,8-13. (

TIRSDAG: I trosbekendelse og gudstjeneste Matt 16,21-23; Rom 10,14-21

ONSDAG: I efterfølgelse i hverdagslivet Matt 16,24-27; Rom 13,8-10

1. Moses og os – i tro på Herren

Hebræerbrevet 11,24-29 & 2 Mosebog og 4. Mosebog

Moses - i tro på Gud Herren

Barndom: Jordemødrene. Mor og far.
Søster Miriam.

Ungdom og tidlige voksenliv: 40 år i
Egypten.

40 år som fårehyrde i Midjan.

Efter 40 år: Kaldelsen ved
tornebusken

Året hvor han vendte tilbage.

De 10 plager. Påsken. Udvandringen

40 år i ørkenen.

*Forskellige tider. Forskellige kald og
opgaver. «I tro»*

Vi - i tro på Jesus Kristus, Herren

Barndom:

Ungdom

Voksenliv

Alderdom

*Overvejes ud fra Guds kald og den
situation (stand) han sætter os i.*

2. Jesus viser os livet i troen på ham

²⁴ *Da sagde Jesus til sine disciple: «Hvis nogen vil følge efter mig, skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig. ²⁵ Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det. ²⁶ For hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden, men bøde med sit liv? Eller hvad kan et menneske give som vederlag for sit liv? ²⁷ For Menneskesønnen skal komme i sin faders herlighed sammen med sine engle, og da vil han gengælde enhver efter hans gerninger. ²⁸ Sandelig siger jeg jer: Nogle af dem, der står her, skal ikke smage døden, før de ser Menneskesønnen komme i sit rige.» (Matt. 16:24-28)*

Vers 24: Jesus siger: *Hvis nogen vil følge efter mig,*

Hebræerbrevet 11,1-12,3: Vi så, hvordan de levede i tro. LAD OGSÅ OS! ...

”Efterfølgelse” er her en gave. For han går foran. Vi følger efter. Vi præsterer ikke noget. Han gør det hele. Han tager alle knubsene. Vi er bare med som dem, han har reddet, tilgivet og benådet.

Vi fortæller verden det, den har brug for, når vi efterfølger Jesus.

skal han fornægte sig selv og tage sit kors op og følge mig.”

I denne efterfølgelse giver han os et kors, noget at bære på. En lille opgave. En praksis. En gerning. Men det er i godhed og nåde. For det, han lægger på dig, knytter dig kun endnu mere tæt til ham. Korset og at være hos Jesus – og vel at mærke at have ham foran, hører sammen. ”Korset OG ...”

”Tage op”: Vi kunne lade korset, kaldet, opgaven, tjenesten ligge. Men det er jo det, vi ikke kan. For det er jo fra ham, som elsker os og døde på et kors for os. Udholdt ... (HEbr 12)

Men livet som kristen koster dig alt. Du lever nemlig for ham og ikke for dig selv. Det ved en mor. Det ved en far. Det ved en ægtefælle. Det ved en ven. Det ved en sygeplejerske udsendt til krigszone. Det ved soldater, som forsvare deres fædreland.

25 Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det.

FØRST bliver al egen indsats gjort til skamme. Vi mister alt, hvis vi vil frelse vort liv. Mister livet.

I troen bliver han vort liv. ”PÅ GRUND AF JESUS” finder vi det – i tro.

”Kom til mig, I som bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile!” Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtnodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let.” (Matt 11,28-30).

Korset, lidelsen, de tunge byrder, som han lægger på os, er lette at bære.

Vers 26: *”Hvad hjælper det et menneske at vinde hele verden, men bøde med sin sjæl, sit liv?”*

Hvis vi sammen med verden søger at vinde hele verden, har vi verden. Vi er selv blevet verdslige.

Men nu tilhører vi Kristus. Han har frelst og reddet os. Vi er virkelig hans. Og han tilgiver os rigeligt og dagligt. Er det mon ikke ham og hans korsdød, vi skal fortælle om? Mon ikke det er at bekende ham i praksis?

3. Leve i sit kald og under de vilkår, Gud giver os

Romerbrevet 13,8-10: *Vær ingen noget andet skyldig end at elske hinanden; for den, der elsker andre, har opfyldt loven. Budene: "Du må ikke bryde et ægteskab, du må ikke begå drab; du må ikke stjæle; du må ikke begære," og et hvilket som helst andet bud, sammenfattes jo i dette bud: "Du skal elske din næste som dig selv." Kærligheden gør ikke næsten noget ondt. Kærligheden er altså lovens fylde.*

Budene – og sammenfatningen i kærlighedens bud. Her er kaldet. Her er opgaverne. Her er tjenesten. Vi bekender Kristus i praksis i verden og for verden, når vi tager imod den opgave, han har givet til os i verden.

HUSTAVLEN

Her kan vi tage "Hustavlen" i Lille Katekismus frem. Her er praksis opregnet for os. Dette skal du gøre 1) fordi det er Guds vilje, og 2) fordi det er til ære for Gud og 3) gavn for din næste.

Biskopper, præster og prædikanter

1 Tim 3,2-6 og Tit 1

Hvad kristne skylder deres tilsynsmænd (præster):

Luk 10,7; 1 Kor 9,14; Gal 6,6-7; 1
Tim 5,17-18; 1 Thess 5,12-13; Hebr
13,17

Den verdslige øvrighed

Rom 13,1-4;

Underordnede

Matt 22,21; Matt 17,24-27; Rom
13,1.5-7; 1 Tim 2,1-2; Tit 3,1-2; 1 Pet
2,13-14

Ægtemænd

1 Pet 3,7; Kol 3,19.

Ægtehustruer

1 Pet 3,1.

Forældre

Ef 6,4.

Børn

Ef 6,1-3.

Tjenestefolk og arbejdsfolk:

Ef 6,5-8.

Husfar og husmor

Ef 6,9.

Unge

1 Pet 5,5-6.

Enker

1 Tim 5,5-6.

Menigheden

Rom 13,9; 1 Tim 2,1.

Når hver sit skriftord lære vil, da står det godt i huset til.

Sammenfatning: At leve dagligt i tro på Jesus Kristus.

Nu lever du i dit kald på det sted, hvor Herren har sat dig.

Og her får du dagligt brug for at bekende dine synder og tage imod Herrens tilgivelse. Du ejer den i dåben. Han fornyer dig i troen på Kristus ved evangeliet, skriftemålet og den hellige nadver.

Når verden mærker, at du søger tilgivelsen og livet og saligheden hos Kristus i den kristne gudstjeneste, vækker du en nysgerrighed og længsel hos dem, der kender dig.

De mærker også, at du i lidelse og modgang, under sygdom og tab her i livet har en Herre, som gør dig sagtnodig og tillidsfuld. Han er jo hos dig, så du kan sige:

Jo mere vi giver os hen i denne tjeneste i vort kald, hvor Gud har sat os, desto mere får vi brug for synderbekendelse og absolution. Vi vinder ikke hele verden, nej, vi slider os snarere op og mister livet. Men det er også meningen. Og Jesus siger: *den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det*. Ikke fordi vi er trofaste, men fordi han er trofast.

Vi kalder på Herren og siger: *"Forbarm dig over os!"* Og han siger til os: *"Du er min. Iklædt Kristus ved dåbens bad. Tilgivet dagligt. Og på vej til den evige salighed."*